

Linturetki Andaluciaan 25.3. – 4.4.2022

Christer Casagrande, Jaakko Hynninen ja István Kecskeméti

Teksti Jaakko Hynninen, valokuvat István Kecskeméti

Tämä retkemme on jo neljäs linturetkemme Espanjaan ja kolmas Andaluciaan. Vuosien 2019 ja 2020 retkistä olemme julkaisseet matkakertomukset Bongariliiton verkkosivuilla. Kannustamme edelleen muitakin tekemään koti- ja ulkomaan matkoista kertomuksia. Niitä on mukava lukea ja niiden avulla on helppo suunnitella retkiä.

Perjantai 25.3.

Malaga, sadetta, +13C, kova itätuuli, illaksi Tarifassa selkeni.

Istvan haki minut Lauttasaaresta 5:15. Chrisin kautta lentoasemalle, auto parkkiin P3 halliin ja me siirryimme T2 terminaaliin. Lähtöalue oli tupaten täynnä väkeä, koskaan aikaisemmin emme ole jonottaneet turvatarkastukseen yli puolta tuntia. Koronan vaikutusta varmaan tämäkin.

Espanjaa varten olimme netissä etukäteen täyttäneet koronalomakkeita ja saaneet mukaan dokumentin QR-koodin kera. Näiden dokumenttien avulla pääsimme heittämällä Malagan lentokentällä maahan sisään. Edellinen Ebron suistoon tekemämme matka maaliskuussa 2020 päättyi dramaattisissa merkeissä, kun Espanjaan oli retkemme viimeisen viikonlopun aikana tullut koronarajoituksia ja maanantaina 16.3. astui voimaan ulkonaliikkumiskielto. Pääsimme kuitenkin maasta sunnuntaina illalla 15.3.20 suunnitelmien mukaan pois juuri ennen kieltoa.

Lento Malagaan lähti aikataulun mukaisesti, jonne saavuttiin etuajassa. Sää täytti pilveä ja vesisadetta. Auto vuokraamosta ja kohti ensimmäistä kohdetta. Castell Sohailin linnoituksessa oli alkuvuodesta oleillut kyläsirkku, jota lähdimme hakemaan. Viimeisestä ilmoituksesta oli yli kuukausi, joten odotukset eivät olleet kovin korkealla. Lintua ei löytynyt tuulisessa ja sateisessa säässä. Paikalla muutama mustaleppälintu, punarinta ja kivitasku.

Matka jatkui kohti Tarifaa sään parantuessa koko ajan, perillä puolipilvistä ja 18 astetta. Matkalla muutama tuulihaukka ja useita kattohaikaroita.

Parvekkeelta uima-altaan yli näkymä rannan lietteille.

Majapaikka Lances Beach Penthouses osoittautui hyväksi valinnaksi. Siisti kolmen sängyn huoneisto aivan rannalla, jonka tilavalta parvekkeelta oli hyvät näkymät rantalietteille ja Atlantille. Rannalla useita riuttatiiroja, välimerenlokkeja, töyhtökiuruja, harmaasirkkuja, pulmussirrejä, tyllejä, mustajalkatyllejä, suosirrejä ja merellä muutama suula. Oman parvekkeen näkymät antoivat lupaavan alun retkelle.

Kävely rantaa pitkin keskustaan tuotti tiklin, mustapäätaskuparin, tiltaltin, etelänsatakielen ja tunnistamattoman kerttusen. Rantaviivan yllä runsaasti pääskyjä ja kiitäjiä.

Auki olevan pitserian löytäminen oli ylivoimaista, joten illallinen koostui Lidlin pakastepitsoista, punaviinistä ja mutakakusta. Niitä nautittiin omalla parvekkeella samalla kun ihailimme auringon laskua Atlantin syliin.

Päivän lajimäärä oli 38.

Lauantai 26.3.

Puolipilvistä, +10C, kohtalainen itätuuli, iltapäivällä pilvetöntä, +19C

Aamiainen parvekkeella. Edustan lietteillä lokkeja, tiiroja, tyllejä, pulmussirrejä ja muutama suosirri. Niitä oli mukava taas katsella pitkästä aikaan.

Ensimmäinen kohde Tarifan itäpuolella oleva observatorion mäki, jonka katselutasanteelta näkee hyvin merelle. Matkalla tien varren pusikoissa mustapääkerttuja ja -taskuja sekä yksi laulava etelänsatakieli.

Muuton alkua odotellessa merellä useampi suula, viisi karikukkoa ja yksinäinen pikkukuovi. Paikalle ilmaantui noin kymmenkunta lintuharrastajaa. Miehityksestä huolimatta ei petomuuttoa. Parin tunnin odottelun jälkeen päätimme lähteä tietä N-340 kohti itää, harjanteelle olevan näköalakahvilan miradorille, jonne matkaa alle 10 kilometriä. Jo ennen kahvilaa näimme, että petoja muutti runsaasti ja matalalla.

Pikkukotka (vaalea värimuunnos) on havainnut kuvaajan tai kuvaajan eväät.

Alkuvaiheessa reilusti yli puolet oli pikkukotkia, joista suurin osa vaaleaa muotoa. Osa linnuista meni aivan vierestä ja matalalla. Haarahaukka oli toinen valtalaji. Viiden tunnin stajaus tuotti 2000 pikkukotkaa, 2400 haarahaukkaa, 100 käärmekotkaa, 100 korppikotkaa, joista osa muuttavia, 2 pikkukorppikotkaa, 18 varpushaukkaa, pari kanahaukkaa, 7 ruskosuohaukkaa, 20 tuulihaukkaa, muuttohaukka, arohiirihaukka ja yli 400 kattohaikaraa. Suurin osa pedoista lähes päältä, haikarat kauempaa idästä. Ilma oli kirkas, mutta utuinen, joten Afrikan pohjoisosa näkyi vain kohtalaisesti.

Mirador del Estrechon stajipaikka oli hyvä valinta, koska huolto toimi loistavasti. Tuoretta kahvia, patonkeja ja kylmää olutta oli koko ajan tarjolla.

Muuton loputtua kello 16 aikoihin lähdimme La Jandan pelloille. Viimepäivien sateet olivat nostaneet veden pintaa siten, että iso osa pelloista oli järveä. Tiet olivat kuitenkin kutakuinkin ajettavassa kunnossa. Lokkeja, kattohaikaroita ja lehmähaikaroita oli satoja. Hemppoja, tikkejä, heinäkerttuja, töyhtökiuruja, harmaasirkkuja, mustapäätaskuja jatkuvana virtana. Alue on meikäläisittäin täynnä lintuja ja sen kiertämiseen kannattaa varata aikaa. Tällä kertaa muita hienoja havaintoja rusorintakerttu, jalohaikara, muuttohaukka, silkkihaikara, pronssi-iibis, sillkkikerttu, ruokokerttunen, liitohaukka, pääskykahlaaja.

Tulvan takia jouduimme muuttamaan reittiä, koska sillat olivat veden alla emmekä päässeet suunnitellusti itäpuolen pelloille, joten palasimme majapaikkaan paikallisen mercadonan kautta.

Lehmähaikaroita La Jandan peltöjen länsiosissa lämpimässä iltavalossa.

Chilillä, oliiveilla ja herkkusienillä maustettu tonnikalapasta oli maukasta, hyvän viinin ja vaniljajäätelön jälkeen iltahuuto.

Päivän lajit 71 ja retken 78.

Sunnuntai 27.3

Pilvistä, kova yli 20 m/s itätuuli, +16-19C

Aamulla tuuli todella kovaa, joten iso kysymys oli minne mennä muuttoa tarkkailemaan ja onko sitä ylipäättään. Aamiaisen lajeja olivat jälleen mm. pulmussirrit 100, tyllit 15, joukossa yksi pikkutylli ja 5 mustajalkatylliä, keltavästaräkki, hieta- ja riuttatiira, mustanmeren- ja välimerenlokki.

Merellä näkyi toinen toistaan hurjempia laivoja, suurimman konttialuksen pituus lähenteli varmaan 400 metriä, eksoottisin oli korkeita satamanostureita kuljettanut laiva. Ihmettelimme, kuinka se ylipäättään pysyi pystyssä.

Kovan tuulen takia ajattelimme mennä lähelle rantaa. Kartan mukaan sinne veisi ajokelpoinen tie, mutta parin kilometrin ajon jälkeen totesimme nostaneemme Mustanpekan. Tie oli muuttunut liejuiseksi poluksi, eikä taivaalla näkynyt ainuttakaan muuttajaa. U-käännös ja paluu lähelle eilistä paikkaa. Kova tuuli oli pysäyttänyt muuton lähes kokonaan. Näimme aamun aikana viisi haarahaukkaa ja pari tuulihaukkaa.

Lehmä + haikara = lehmähaikara

Lopetimme tarkkailumme ja lähdimme Tarifan länsipuolella olevalle kojulle, joka oli täysin tuulen armoilla. Matkalla metsäviklo ja perillä 3 tundrakurmitsaa, useampi lapintiira, pari kalatiiraa ja räyskää. Useita hieta- ja riuttatiiroja sekä sadoittain etelänharmaalokkeja.

Aika nopeasti saimme tuulesta tarpeeksi ja lähdimme taas La Jandan pelloille. Yritimme päästä peltoalueelle eilistä idempää. Parin yrityksen jälkeen totesimme, että autolle tiet olivat aivan liian

märkiä ja huonossa kunnossa, joten valitsimme eilisen reitin. Matkalla näimme niittysuohaukan taistelemassa tuulta vastaan. Alkumatkasta pelloilla jokseenkin samat lajit kuin eilen.

Tie ja pellot olivat selvästi kuivuneet eilisestä. Nyt pääsimme helposti joen yli sillan kautta, joka vielä eilen oli reilusti veden alla. Ison karjatilan jälkeen on hienoa avointa metsäistä laidunalueetta, jolla näkyi runsaasti pikkukotkia ja haarahaukkoja sekä muutama punapäälepinkäinen. Laidunalueen jälkeen tulee pari kosteikkoa, joissa oli kymmeniä lehmähaikaroita ja pronssi-iibiksiä.

Kosteikkojen jälkeen pysähdyimme retkilounaalle. Läheisen metsikön yllä kaarteli ajoittain korppikotkia ja metsikköä kohti tuli peto, jota Istvan seurasi rauhassa - kunnes todellisuus valkeni - iberiankeisarikotkahan siinä taisteli tuulta vastaan. Istvanin toivelaji numero yksi oli hoidossa, joten hyvää juomaa ja jäätelökakkua oli tiedossa.

Hanhikorppikotkia juhla-ateria

Laidunalueen reunassa ihmettelimme, kun hanhikorppikotka tuli matalalla ja näytti laskeutuvan mäen töyrään taakse. Asia selvisi, kun tulimme aukealle. Lehmänraadon ympärillä oli toistakymmentä korppikotkaa juhla-ateria.

Laidunalueella on ollut hyvin lintuja ennenkin ja niin nytkin. Useita arokiuruja, töyhtökiuruja, rusotasku, kivitasku, nummikirvinen, jokunen pajulintu ja tiltalti. Loppumatkalla tie oli parista kohtaa lähes ajokelvoton, onneksi oli kuiva keli ja pääsimme läpi. Illallisen (haudutettua tonnikalapastaa) aikana viidenkymmenen meriharakan muuttotarvi lensi tuulta uhmaten ohi. Pinnakahveina, jäätelökakku ja lasi cointreauta.

Päivän lajit 67, retken 92.

Maanantai 28.3

Pilvistä, kova itätuuli, +17C

Aamulla tuuli oli vielä edellistä päivää kovempaa. Parvekkeeltamme katsottuna lietteellä oli 15 meriharakan parvi tuulta pitämässä. Vakiovieraat pulmus- ja suosirrit, tyllit ja mustajalkatyllit kipittelivät rannalla. Kävimme tarkastamassa Tarifan itäpuolen observatorion mäellä, todella raju tuuli, hyvä että sai autonoven auki. Eikä minkäänlaista muuttoa, ei merellä eikä taivaallakaan.

Pääskykahlaajia

Lähdimme kohti Barbaten altaita, jossa tuuli edelleen niin kovaa, että kaikki tarkkailu onnistui parhaiten autosta, joka tosin heilui ja huojui tuulessa. Heti alussa retken ensimmäiset pitkäjalat ja huima yli kuudenkymmenen pääskykahlaajan parvi, joka pyöri hetken aivan auton ympärillä hevosten pelottamana. Altailla oli mukavasti lintuja, pulmus-, suo- ja pikkusirrejä, valko- ja punajalkavikloja, avosetteja, flamingoja, kapustahaikaroita, karikukkoja, tyllejä ja mustajalkatyllejä. Kaikki yrittivät suojautua tuulelta, joten niitä päästiin rauhassa ihailemaan. Edelliselläkin kerralla keväällä 2019 tässä paikassa tuuli todella kovaa.

Kapustahaikara Barbaten altailla

Altailta suunnistimme Barbaten kaupunkiin tarkoituksena syödä pitsat lounaaksi. Mielessä oli edellisen retken maukkaat pitsat. Kaikki paikat olivat kuitenkin kiinni, joten tällä erää lounas koostui kupista cafe cortadoa. Matka jatkui kohti Trafalgarin majakkaa, jossa oli tarkoitus stajata merelle. Juuri ennen majakan risteystä löytyi ensimmäinen avoinna oleva ruokala. Jarrut pohjaan ja sisään. Kukaan ei tietenkään puhunut muuta kuin espanjaa. Onneksi naapuripöytä tilasi komean iberianhärkäannoksen, joten matkimme Chrisin kanssa heitä ja Istvanille löytyi kiiltäväkyllinen kylänkala, joka tuotiin näytille ennen paistamista. Molemmat hyviä valintoja.

Tie majakalle lähti heti lounaspaikan jälkeen, ajoa puoli kilometriä rantaan, josta tie jatkui kohti majakkaa. Karkeaa hiekkaa lensi sen verran tuulen mukana, että Istvan kävi katsastamassa tien kunnon. Eipä menty majakalle, koska tuuli oli kinostanut hiekkaa paikoitellen metrin tielle. Toisaalla tuiskuttaa lunta, toisaalla hiekkaa, ja aurauskalusto on aina myöhässä.

Tuulen puhaltama hiekka katkaissut tien majakalle

Uusi suunta päätettiin ottaa kohti La Jandan pohjoisreunaa ja ajaa osin eilinen reitti päinvastaiseen suuntaan. Reitin alussa pari harjalintua, kalasääksi ja yllättäen mehiläissyöjä. Peltoalueen tulva oli laskenut eilisestä ainakin puoli metriä. Retkelle uusia lajeja ei löytynyt. Pikkulintuja selvästi vähemmän kuin aikaisemmin, olivat todennäköisesti maissa tuulen suojassa.

Ilmatarkkailua omalta terassilta, ei uusia tuttavuuksia. Onneksi tuuli tuntui laantuneen, toivottavasti aamulla olisi kohtuullinen keli, jotta voisimme vielä käydä tarkastamassa muuttotilanteen. Huomenna jatkamme kohti Sanlucar de Barramedaa.

Päivän lajit 71 ja retken 102.

Tiistai 29.3.

Aamulla sadetta, kova itätuuli, +15C, päivällä puolipilvistä, tyyntä, +20C

Aamulla harmaata ja vesisadetta, onneksi tuuli oli tyyntynyt. Huoneiston luovutuksen jälkeen lähdimme observatorion mäelle katsomaan olisiko ylipäätänsä muuttoa. Onneksi siellä on katettu paikka, joten päästiin sateen suojaan. Varsinaista muuttoa ei oikeastaan ollut. Merellä meni suulia tasaisesti, suurin osa aikuisia. Kaiken kaikkiaan noin 50 lintua.

Märkä rusotasku otti hatkat

Paikallisina aktiivinen etelänsatakieli, samettipääkerttu, rusotasku ja leppälintu, molemmat komeita koiraita. Märkä harjalintu ja Tarifan päällä ruskohaikara. Sade loppui ja juuri ennen puoltapäivää, parvi mehiläissyöjiä yli ja merellä arviolta 50 liitäjän parvi kohti itää.

Tämän jälkeen oli aika suunnata auton keula länteen ja kohti Laguna de Medinaa. Heti alkumatkasta Tarifan jälkeen noin 60 haarahaukan muuttopylväs. Muutto taisi tuulen tyyntynyttä ja sateen tauottua taas käynnistyä, mutta matkasuunnitelma vaati meitä eteenpäin. Vejer de la Fronteran kohdalla lyhyt pysähdys töyhtöibisten pesimäkolonian kohdalla.

Sää parani koko ajan ja Lagunalle saavuttiin auringon paisteessa ja 20 asteen lämmössä. Pysähdyimme järven puolivälissä, josta näkyi länsipään pohjukka. Keltahemppoja oli koko ajan äänessä, samoin etelänsatakieliä ja silkkikerttusia. Lietteellä lapin- ja pikkusirrejä, tyllejä, pikku- ja mustajalkatyllejä, pitkäjalkoja, avosetteja sekä harmaa- ja lapasorsia, joita molempia arviolta yli 500. Yli lensi 82 mehiläissyöjää.

Etelänsatakieli lurittelee

Järveltä suora siirtymä Sanlucar de Barramedaan, jossa meidän tulevan yön majoitus. Airbnb kerrostalokolmio, lähellä joenrantaa. Lähdimme etsimään ruokapaikkaa Guadalquivir-joen varrelta olevasta ravintolakeskittymästä. Ruokaa emme saaneet, ainoastaan raikkaat oluet ja useamman kaitanokkalokin. Kaikki rannan ruokapaikat kiinni. Pitsojen etsiminen päättyi paikalliseen Telepitsaan. Ok valinta, ja mediumpitsasta riitti vielä seuraavan päivän retkilounaaseen.

Päivän lajit 84, ja retken 123.

Keskiviikko 30.3.

Aamulla pilvetöntä, pohjoistuuli, +13C, maksimi +26C

Spartalainen aamiainen ja kohti pohjoispuolen altaita. Koukeroisen reitin kautta De Las Marismasin lietealueen reunalle, jossa linnuntuoksuisen ojan vierestä vahanokka. Kiersimme

autolla laajaa suola-allasaluetta ja paikoin näkyi pieniä määriä kahlaajia. Tuuli nousi yllättäen ja yhdessä pysähdyspaikassa tuuli paiskasi auton etuoven yhtäkkiä Chrisin kasvoille. Silmälasit ja kamera säästyivät, mutta otsa meni hieman ruvelle. Sen jälkeen kohti Laguna de Tareloa. Matkalla cafe cortadot Alqaidan kahvilassa.

Pikkuhaikara

Allas on melko pieni, mutta lintuja on paljon. Ajoimme auton altaan merenpuoleiseen kulmaan. Heti alussa avoimesti näkyvillä oleva pikkuhaikara vain muutaman metrin päässä tiestä. Lintua sai rauhassa ihailla vaikka kuinka kauan. Altaalla kymmenkunta valkopääsorsaa, yli kaksikymmentä yöhaikaraa, useampi merihanhi, pikku-uikkuja, useita punasotkia. Altaiden päällä lenteli kymmenittäin pääskysii ja kiitäjiä, joiden joukossa yllätykseksi jopa useampi pikkukiitäjä. Altaan viereinen kosteikkoalue oli täynnä kahlaajia, sorsia, lokkeja ja flamingoja. Ristisorsia vähintään sata, lapasorsia useampi sata samoin pitkäjalkoja, muutama jouhisorsa. Taivaalla retken ensimmäinen isohaarahaukka, useampi pikkukotka, muutama haarahaukka ja kalasääksi.

Keltavästäräkki iberiae

Kävelimme kosteikon reunaa noin kilometrin eteenpäin. Huonokuntoinen tie päättyi lehmälaitumeen, josta kosteikkoalue vielä jatkui useita kilometrejä pohjoiseen kohti Salinas de Bonanzas lintulavaa. Emme kuitenkaan lähteneet liejuun talsimaan. Kilometrin matkalla viisitoista mustapyrstökuiria, useita avosettia, rantasipi, kuovi-, pulmus- pikku- ja suosirrejä. Kymmeniä nokikanoja, keltavästäräkkejä, pikkukiuruja ym. Hieno alue, johon kannattaa uhrata aikaa, sillä lintuja on aivan uskomattomia määriä.

Pitkäjalka

Autolla lounas eilisistä Telepitsan tuotteista ja sen jälkeen ajoimme Alqaidan metsikön läpi kosteikon pohjoislaidalle. Matkalla useita pikkukotkia ja haarahaukkoja ja retken ensimmäinen ruostepääsky.

Pohjoisen kauttakään ei päässyt edellisen kosteikon lintulavalle, vaan puolesta välistä jouduimme palaamaan takaisin. Ainoat mainittavat havainnot olivat sisämaasta tullut räyskä, erikoisen näköinen töyhtökiuru ja ruskohaikara. Alkumatkalla kohti vuoristossa olevaa seuraavaa majapaikkaa lähellä Trebujenan kylää oli hieno kosteikko, josta löytyi retken ainoa paksujalka ja kaksi valkoposkitiiraa.

Valkoposkitiira

Pikkukiihtäjän tunnistaa lovettomasta pyrstöstä, valkoisesta yläperästä ja typäkästä habituksesta

Reilun sadan kilometrin matkalla Guadalquivir-joen varren kosteikoilta lähtien oli vaikuttava kirjo erilaisia maisemia, aluksi uskomattomia peltolakeuksia, viljavia kumpuilevia mäkiä ja sen jälkeen jylhää vuoristoa. Lopulta hieno vuoristolaakso, jossa vain hotellimme (Hotel El Horcajo) ja laiduntavia lammasmaunoja. Idyllinen hotelli oli aiemmin ollut viinitila.

Hyvä kolmen lajin illallinen talon punaviinin kera, ennen iltahuutoa.

Päivän lajit 93, ja retken 142.

Hotel El Horcajo

Torstai 31.3.

Aamulla sadetta, pohjoistuuli, +6C, päivällä heikkoa sadetta, +19C

Aamulla harmaata ja välillä sadetta. Suuntaamme kohti tuttua Montejaquen ylänköä. Juuri ennen kylää on ehkä upeimmat ja jylhimät maisemat mitä olemme näillä retkillä nähneet. Matkalla tien varressa pari komeaa pensassirkkua ja ensimmäiset närhet.

Heti ylängölle tullessa sinirastaan laulua ja reviirilentoa ja sitten harmaa taivas alkoi kastella. Sade lannisti havainnointia, onneksi mustataskut ja mustaleppälinnut olivat tutuilla paikoilla. Kova sade piti suurimman osan linnuista piilossa. Tie oli kunnostettu ja erittäin hyvässä kunnossa. Kävimme kääntymässä tien päässä aukealla lähes koko ajan sateessa. Alppinaakkoja, kulorastaita, mustaleppälintuja, peippoja ja harjalintupariskunta pesällä. Paluumatkalla pikkutuulihaukka pesäkololla sadetta pitämässä.

Haimme lounastarpeet paikallisesta Supermercadosta ja jatkoimme kohti Cueva del Gatoa. Sateiden vuoksi vesi oli tavanomaista korkeammalla emmekä päässeet joen yli putoukselle. Jo edellisellä kerralla rikki ollut silta oli edelleen nostettuna joen penkereelle. Sade oli onneksi tauonnut ja taivas seljennyt. Parhaat havainnot muuttohaukka, sinisuohaukka, sinirastas ja virtavästäräkki sekä kuvaajille hienosti näyttäytynyt silkkikerttunen. Joen yllä lenteli viittä lajia pääskyjä.

Kalliopääsky

Suuntasimme kohti majapaikan lähellä olevaa miradoria. Hanhikorppikotkia oli ilmassa joka suunnalla, Chrisi laski yli viisikymmentä. Muita petoja, pikku- ja käärmekotkia, haarahaukkoja ja kaksi pikkukorppikotkaa. Reilun tunnin stajauksen jälkeen kohti majapaikkaa, jonka ympäristössä tehty pieni kävelylenkki toi retken pinnan, puukiipijän, eteläisen sellaisen. Kahdeksalta illalliselle, joka oli edelleen maittava idyllisessä ympäristössä. Iltahuuto ja huomisen reitin suunnittelu.

Päivän lajit 54, retken 152.

Käärmekotka

Perjantai 1.4.

Pilvistä, vuoristossa pilvet alhaalla, ei sadetta, kirkastui aamupäivän aikana, +19C

Tyyni harmaa aamu, ei sadetta. Lähdemme majapaikasta kävelemään metsäautotietä kohti metsäistä laidunalueita. Alaosa metsästä on oliivipuulehtoa ja ylempänä maasto muuttuu korkkitammimetsäksi. Puskissa vilisee mustapääkerttuja, punarintoja, tiaisia, peippoja ja peukaloisia. Pari käpytikkaa, useampi närhi ja yllättävän monta pähkinänakkeliä. Maasto ylämäkeen on mukavaa ja helppoa kulkea, yllättäen lehtopöllö on äänessä, samoin taivaalla laulava kangaskiuru ja rautiainen. Sää ja lämpötila muistuttaa meikäläistä syyskuuta, erotuksena, että linnut laulavat tauotta. Harmaa taivas alkaa kirkastua kävelymme aikana.

Vuoristolaakson maisemia

Lounas hotellilla ja sitten kohti Gratzaleman kaupunkia ja sen yläpuolella olevaa Puerto de Las Palomas Miradoria, korkeus 1350 m. Korppikotkia lentelee sekä ylä- että alapuolella arviolta toistasataa. Muutama sinirastas ja korkeimmalla koskaan havaitsemamme talitiainen.

Upeaa vuoristomaisemaa

Chrisin kanssa löydämme kalliokielekkeellä lepäilevän hanhikorppikotkan. Lintu on putkessa, kun sanon Istvanille, että tule katsomaan mitä löysimme. Istvanin jalka hipaisee putkea ja hän toteaa, että pere. Kun katson putken läpi, niin siinä hanhikorppikotka on vaihtunut muuttohaukkaan. Linnut ovat arviolta 10 metrin päässä toisistaan. Istvanin hipaisu muutti sen verran suuntaa, että kotka vaihtui muuttohaukkaan. On tää helppoa, kun tönimällä lajit paranevat.

Matka jatkuu kohti alempana olevaa Puerto de los Acebuches Miradoria. Tie ja maisemat ovat uskomattoman upeita, hienoimmat mitä me retkillämme olemme ajaneet. Alemmalla paikalla hanhikorppikotkia tasaisena virtana ja sen lisäksi muutama pikkukotka. Kerrankin oli selkeä sää vuoristoretkemme aikana.

Vuorten valtias

Jatkoimme jo tutulle Montejaquesin ylängölle. Täällä lähes samat linnut kuin edellisenä päivänä. Muutolla yksi naaras niittysuohaukka. Etelän puolella muutti useita kymmeniä haarahaukkoja. Rannikolla on ilmeisesti ollut vilkasta muuttoa. Jyrkänteiden huipulla näkyi muutamia alppikauriita, jotka tuntuivat tanssivan jyrkillä kivikkoisilla rinteillä kuin se olisi tasaista maata.

Ajoimme tien päässä olevalle majalle ja takaisin. Lintuja vähemmän kuin edellisellä vierailulla. Paikallinen viljelijä oli tullut ruokkimaan karjaansa. Paikalla oli lähes sata mustaa iberianporsasta, jotka hanakasti kävivät taistelemaan ruuasta. Täällä karjaa, lampaita ja sikoja on satamäärin laiduntamassa. Ei ihme, ettei alue pusikoidu umpeen.

Illallisen jälkeen kuuntelimme hetken aikaa pihalla, kun kaksi kyläpöllöstä oli äänessä.

Päivän lajit 52 ja retken 158.

Kilometrejä tähän mennessä on kertynyt 1030.

Lauantai 2.4.

Puolipilvistä, +16C

Ohjelmassa siirtyminen vuoristosta kohti Fuente de Piedran altaita. Aamiaisen jälkeen käymme ihailmassa tyyntä ja raikasta (+4) aamua. Linnut ovat hyvin äänessä. Etelänsatakieli laulaa pihapensaissa mustapääkerttujen säestäessä, pellolta kuulu kuovin ääni ja käenpiika kiikittää. Sama tunnelma kuin toukokuussa meillä.

Turkinkyyhky, Horcajon pihapiirin tyyppilintu

Ensimmäinen kohde on Teban kaupungin viereinen jokiuoma ja kalliojyrkkä, jossa pesii vuorikotka. Perinteiselle havainnointipaikalle pikkutien varteen, josta näkyy hyvin jyrkänteelle ja kanjoniin. Alppikiitäjiä löytyy useita, mehiläissyöjiä yli kuusikymmentä, harjalintuja, sinirastaita ja mustatasku.

Vuorikotkia neljä, joista kaksi lensi matalalla aivan vierestä, pari käärmekotkaa kaartelemassa ja muuttohaukka, joka sai kottaraiset tiheään palloparveen. Parin tunnin tarkkailun jälkeen jatkamme Campillionin kautta Fuente de Piedraan. Moderni kaksio löytyy aivan keskustasta, jossa kahviloita ja useampi taverna.

Vuorikotka lensi aivan vierestä.

Tavaroiden purun ja cafe cortadoiden jälkeen ajamme järven rannalla olevaan lintuopastuskeskukseen. Lampareilla on runsaasti kahlaajia ja vesiäisiä. Järven valtalaji on flamingot, joita useita satoja, niin myös lokkeja ja tiiroja. Tiirujen valtalaji on hietatiira. Meille parhaita olivat valkoposkitiira, taivaanvuohi, suokukko, marmorisorsa ja osmankäämikerttu.

Lintuja pääsee tarkkailemaan useista kojuista, tosin viikonloppu ei ole paras valinta, koska paikka on suosittu vierailukohde. Muutama peto muutti iltapäivän aikana, retken toinen kalasääksi, hiirihaukka ja niittysuohaukka.

Marmorisorsa

Maittava illallinen saatiin Jakobin tavernassa hyvän viinin kera. Iberianpossua vartaassa ja Istvanilla paistettua tonnikalaa, päälle vielä suklaa fondantit jäätelön kera. Täyden ravintolan tunnelma oli välitön, me ainoat turistit.

Päivän lajit 93, retken 169.

Sunnuntai 3.4.

Puolipilvistä, kova itätuuli aamulämpötila +7C, maksimi +14C

Raikas aamu, tyyntä, lämpöä 7 astetta kun menimme jälleen opastuskeskuksen altaille. Aika lailla samat linnut kuin eilen, tosin laulajat selvästi aktiivisempia. Meille uusina lajeina tavi, jouhisorsa ja heinätavi. Rytikerttusia oli useita, muutama ruokokerttunen ja osmankäämikerttunen.

Pakollinen flamingokuva

Puolenpäivän tienoilla lähdimme kohti Teban jyrkän teitä. Edelleen muutama alppikiitäjä ja vuorikotka rauhallisesti lentäen ja laskeutuen jyrkän teen reunalle. Sitä oli mukava katsella eväiden syönnin ohella. Tuulisen ja viileämmän sään takia lintuja oli selvästi eilistä vähemmän. Purolla näyttäytyi virtavästäräkki muutaman kerran ja harjalintu oli äänessä.

Siirryimme vielä vuoren toisella puolella olevalle katselupaikalle. Hanhikorppikotkia kierteli tavalliseen tapaan ja kymmenkunta alppivarista lenteli rotkossa. Kaksi muuttohaukkaa esitti komeita syöksiä, varmaankin pesivät jyrkän teellä. Jatkoimme vielä kanjonin yli menevälle sillalle. Kaksi vuorikotkaa liiteli kalliolla.

Paluumatkalla pelloilla kaksi niittysuohaukkaa, molemmat koiraita sekä yksi käärmekotka. Illallinen jälleen tutussa tavernassa. Jos lauantai-iltana oli tunnelmaa niin tänään olimme ainoat asiakkaat. Mustekala, piripiri katkaravut ja paistettu lohi maistuivat työpäivän päätteeksi.

Päivän lajit 89 ja retken 170.

Maanantai 4.4.

Pilvistä, iltapäivästä alkaen voimistuvaa sadetta, +14C

Viimeinen retkipäivä. Kevyt aamiainen, tavaroiden pakkaus ja kohti Malagaa. Ensimmäinen kohde Laguna Dulce. Altaalla sama lajisto kuin aikaisemmin, mustajalkatyllejä parikymmentä, harmaasorsia, kymmenkunta flamingoa, ruskosuohaukkoja kolme, räyskä, hietatiira. Hyvä lintupaikka on toiminut viereisen päätien taukopaikkana, ja epäsiisteys oli sen mukaista. Mieleen tuli Lapin Ilmakkaavan lintutornin pysäköintialue.

Altailta lähdimme kohti El Chorrón kanjonin. Valitsimme pienemmän tien, joka kulkee padon yli ja halki mäntyisen ja mäkisen luonnonpuiston. Heti alkumatkasta niityllä lähellä tietä korppikotkia, joista yksi oli hyvin tumma ja kookas, retken ensimmäinen ja ainoa munkkikorppikotka. Sitä oli yritetty löytää taivaalla pyörivistä kotkista turhaan. Nyt maassa ja hyvin kuvattavissa.

Munkki- ja hanhikorppikotkat kedolla

Patoaltaalla parikymmentä silkkiuikkua. Lähellä patoa pienen kylän yläpuolella Mirador Cerro Pardo, josta oli hienot maisemat. Männiköstä löytyivät puukiipijä, tulipäähippiäinen, pikkukäpylintu, pari töyhtötiaista ja kolme prystötiaista. Taivaalla kymmeniä korppikotkia.

Maasto on mäkiä ja metsä kuivaa männikköä. El Chorrón kanjoni on vaikuttava, pystysuora seinämä, johon on tehty huima kävelyreitti. Metrin-puolentoista levyinen puinen polku, kevyt köysikaide ja pudotusta ainakin sata metriä. Onneksi meidän tiemme kulki kanjonin toista laitaa, ettei tarvinnut kokeilla.

Pysähdyimme pieneen kylään cafe cortadoille. Samalla hankimme vakioeväät, patonki, juusto, metvursti, olut. Tällä kertaa ne maksoivat kuusi euroa. Malagassa suunnistimme rantaan missä Guadalhorce-joki laskee mereen. Tarkoituksena oli stajata merelle. Tuuli oli navakka ja liikenne merellä vaisua, lokkeja ja muutama suula. Rantapuussa retken ensimmäinen munkkiaratti. Eväät saatiin kuitenkin syötyä.

Munkkiaratti sateessa

Koska aikaa oli, niin ajoimme Solalín linnoitukselle., jospa alkuvuoden kyläsirkku olisi paikalla, eipä ollut. Muutama punarinta, mustaleppälintu, samettipää- ja retken ainoa pensaskerttu. Ennen kentälle menoa ajoimme Mijaksen golfkentän lähellä olevan joen uomaa myötäillen. Neljä ruostepääskyä, metsäviklo ja golfkentän vesiesteessä kuusi pikku-uikkua.

Auton palautus ja notkuminen kentällä. Boarding alkoi vasta 22:30, joten kun pääsimme turvatarkastuksesta läpi, olivat lähes kaikki ruokapaikat kiinni.

Iltahuuto antoi päivälle 73 lajia, ja koko retken lajimääräksi tuli 178.

Etelänharmaalokki sateessa

Yhteenveto

Keväinen retki Etelä-Espanjaan Andalucian maakuntaan oli meille jo kolmas - ja tuskin viimeinen. Alueella on helppo liikkua ja välimatkat ovat lyhyet. Lintuja on paljon, samoin erilaisia luontotyyppejä. Parhaat muuttopäivät ovat aina säistä riippuvaisia. Meille sattui tällä kertaa Tarifassa yksi hieno muuttopäivä heti retken alkuun. Edellisellä vuoden 2019 retkellä kova tuuli pilasi Tarifan alueella kolme ensimmäistä päivää, ja viimeisenä oli voimakasta petolintumuuttoa. Nyt kävi päinvastoin. Vaikka ollaan etelässä ja kevässä niin lämmintä vaatetta täytyy olla mukana. Lämpötila vaihteli 2 ja 26 asteen välillä. Usein varsinkin rannoilla ja vuoristossa tuulee kovaa, joka haittaa havainnointia ja vaatii lämpöistä päälle.

Moni pieni rannikkokaupunki elää turismilla. Kun liikutaan sesongin ulkopuolella, niin yllättävän moni paikka on kiinni ja aika usein yhteistä kieltä ei löytynyt. Ruoka on selvästi halvempaa Suomeen verrattuna. Meidän kymmenen päivän retken kustannukset olivat 1400 € per henki, sisältäen kaiken. Ajokilometrejä yhteensä 1435.

Retken lajilista

Alectoris rufa	punapyy
Phasianus colchicus	fasaani
Anser anser	merihanhi
Tadorna tadorna	ristisorsa
Anas strepera	harmaasorsa
Anas platyrhynchos	sinisorsa
Anas clypeata	lapasorsa
Anas acuta	jouhisorsa
Anas querquedula	heinätavi

Anas crecca	tavi
Marmaronetta angustirostris	marmorisorsa
Netta rufina	punapäänarsku
Aythya ferina	punasotka
Oxyura leucocephala	valkopääsorsa
Calonectris diomedea	makaronesianliitäjä
Tachybaptus ruficollis	pikku-uikku
Podiceps cristatus	silkkiuikku
Podiceps nigricollis	mustakauluikku
Phoenicopterus ruber	flamingo

Ciconia ciconia	kattohaikara
Geronticus calvus	töyhtöiibis
Plegadis falcinellus	pronssi-iibis
Platalea leucorodia	kapustahaikara
Ixobrychus minutus	pikkuhaikara
Nycticorax nycticorax	yöhaikara
Bubulcus ibis	lehmähaikara
Ardea cinerea	harmaahaikara
Ardea purpurea	ruskohaikara
Ardea alba	jaloaikaara
Egretta garzetta	silkkihaikara
Morus bassanus	suula
Phalacrocorax carbo	merimetso
Falco naumanni	pikkutuulihaukka
Falco tinnunculus	tuulihaukka
Falco peregrinus	muuttohaukka
Pandion haliaetus	sääksi
Elanus caeruleus	liitohaukka
Milvus milvus	isohaarahaukka
Milvus migrans	haarahaukka
Neophron percnopterus	pikkukorppikotka
Gyps fulvus	hanhikorppikotka
Aegypius monachus	munkkikorppikotka
Circaetus gallicus	käärmekotka
Circus aeruginosus	ruskosuohaukka
Circus cyaneus	sinisuohaukka
Circus pygargus	niittysuohaukka
Accipiter nisus	varpushaukka
Accipiter gentilis	kanahaukka
Buteo buteo	hiirihaukka
Buteo rufinus	arohiirihaukka
Aquila adalberti	iberiankeisarikotka
Hieraaetus fasciatus	vuorikotka
Hieraaetus pennatus	pikkukotka
Rallus aquaticus	luhtakana
Gallinula chloropus	liejukana
Fulica atra	nokikana
Burhinus oedicnemus	paksujalka
Haematopus ostralegus	meriharakka
Himantopus himantopus	pitkäjalka

Recurvirostra avosetta	avosetti
Vanellus vanellus	töyhtöhyppä
Pluvialis squatarola	tundrakurmitsa
Charadrius hiaticula	tylli
Charadrius dubius	pikkutylli
Charadrius alexandrinus	mustajalkatylli
Gallinago gallinago	taivaanvuohi
Limosa limosa	mustapyrstökuiri
Numenius phaeopus	pikkukuovi
Numenius arquata	kuovi
Tringa erythropus	mustaviklo
Tringa totanus	punajalkaviklo
Tringa nebularia	valkoviklo
Tringa ochropus	metsäviklo
Tringa glareola	liro
Actitis hypoleucos	rantasipi
Arenaria interpres	karikukko
Calidris alba	pulmussirri
Calidris minuta	pikkusirri
Calidris temminckii	lapinsirri
Calidris ferruginea	kuovisirri
Calidris alpina	suosirri
Philomachus pugnax	suokukko
Glareola pratincola	pääskykahlaaja
Larus audouinii	välimerenlokki
Larus marinus	merilokki
Larus michaellis	etelänharmaalokki
Larus fuscus	selkälokki
Larus ridibundus	naurulokki
Larus genei	kaitanokkalokki
Larus melanocephalus	mustanmerenlokki
Sterna nilotica	hietatiira
Sterna caspia	räyskä
Sterna sandvicensis	riuttatiira
Sterna hirundo	kalatiira
Sterna paradisaea	lapintiira
Chlidonias hybrida	valkoposkitiira
Columba livia	kalliokyyhky
Columba palumbus	sepelkyyhky
Streptopelia decaocto	turkinkyyhky
Myiopsitta monachus	munkkiaratti

Cuculus canorus	käki
Otus scops	kyläpöllönen
Strix aluco	lehtopöllö
Tachymarptis melba	alppikiitäjä
Apus apus	tervapääsky
Apus pallidus	vaaleakiitäjä
Apus affinis	pikkukiitäjä
Merops apiaster	mehiläissyöjä
Upupa epops	harjalintu
Jynx torquilla	käenpiika
Dendrocopos major	käpytikka
Picus viridis	iberianvihertikka
Lanius senator	punapäälepinkäinen
Garrulus glandarius	närhi
Pica pica	harakka
Pyrrhonorax pyrrhonorax	alppivaris
Corvus monedula	naakka
Corvus corone	nokivaris
Corvus corax	korppi
Parus major	talitiainen
Parus caeruleus	sinitiainen
Parus cristatus	töyhtötiainen
Riparia riparia	törmäpääsky
Hirundo rustica	haarapääsky
Ptyonoprogne rupestris	kalliopääsky
Delichon urbicum	räystäspääsky
Cecropis daurica	ruostepääsky
Aegithalos caudatus	pyrstötiainen
Melanocorypha calandra	arokiuru
Calandrella rufescens	pikkukiuru
Galerida cristata	töyhtökiuru
Lullula arborea	kangaskiuru
Cisticola juncidis	heinäkerttu
Cettia cetti	silkkikerttunen
Acrocephalus melanopogon	osmankäämikerttunen
Acrocephalus schoenobaenus	ruokokerttunen
Acrocephalus scirpaceus	rytikerttunen

Phylloscopus trochilus	pajulintu
Phylloscopus collybita	tiltaltti
Phylloscopus sibilatrix	sirittäjä
Sylvia atricapilla	mustapääkerttu
Sylvia communis	pensaskerttu
Sylvia cantillans	Lännenrusokerttu
Sylvia melanocephala	samettipääkerttu
Regulus ignicapilla	tulipäähippiäinen
Troglodytes troglodytes	peukaloinen
Sitta europaea	pähkinänakkeli
Certhia brachydactyla	etelänpuukiipijä
Sturnus unicolor	mustakottarainen
Turdus merula	mustarastas
Turdus viscivorus	kulorastas
Erithacus rubecula	punarinta
Luscinia megarhynchos	etelänsatakieli
Phoenicurus ochruros	mustaleppälintu
Phoenicurus phoenicurus	leppälintu
Saxicola rubicola	mustapäätasku
Oenanthe oenanthe	kivitasku
Oenanthe hispanica	rusotasku
Oenanthe leucura	mustatasku
Monticola solitarius	sinirastas
Passer domesticus	varpunen
Passer hispaniolensis	pensasvarpunen
Petronia petronia	kalliovarpunen
Estrilda astrild	vahanokka
Prunella modularis	rautiainen
Motacilla flava	keltavästäräkki
Motacilla cinerea	virtavästäräkki
Motacilla alba	västäräkki
Anthus campestris	nummikirvinen
Anthus pratensis	niittykirvinen
Fringilla coelebs	peippo
Serinus serinus	keltahemppe
Carduelis chloris	viherpeippo
Carduelis spinus	vihervarpunen
Carduelis carduelis	tikli
Carduelis cannabina	hemppe
Loxia curvirostra	pikkukäpylintu

Emberiza calandra	harmaasirkku
Emberiza cirrus	pensassirkku